

بررسی‌های حسابداری و حسابرسی

دانشکده مدیریت دانشگاه تهران

دوره ۲۰، شماره ۳

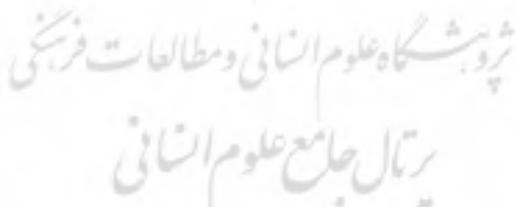
پاییز ۱۳۹۲

صفص ۱۰۱-۱۲۲

مقایسه بازده اضافی سبد سهام تشکیل شده بر اساس اقلام تعهدی ستنی و نسبی (درصدی)

غلامرضا کردستانی^۱، منیره شاهسوند^۲

چکیده: سرمایه‌گذاران برای تشکیل سبد سهام از استراتژی‌های متفاوتی استفاده می‌کنند که یکی از آنها استراتژی اقلام تعهدی است. برای وارد کردن اقلام تعهدی در مدل‌های تجربی، این اقلام با مجموع دارایی‌ها هم مقیاس می‌شود. در این پژوهش، به جای اینکه اقلام تعهدی با متوسط مجموع دارایی‌ها هم مقیاس شود، با قدر مطلق سود (سود عملیاتی و سود خالص) هم مقیاس شد و معیار حاصل «اقلام تعهدی نسبی (درصدی)» نام گرفت. معیار اقلام تعهدی نسبی تفاوت زیادی با معیار سنتی دارد و موجب تغییرات عمده در طبقه‌بندی داده‌های شود. تشکیل پرتفوی براساس این استراتژی می‌تواند منجر به کسب بازده اضافی نسبت به استراتژی اقلام تعهدی سنتی شود. در این پژوهش، بازده اضافی پرتفوهای تشکیل شده بر اساس دو استراتژی اقلام تعهدی با استفاده از داده‌های ۱۵۸ شرکت پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار طی دوره زمانی ۱۳۸۹ تا ۱۳۸۰ با یکدیگر مقایسه شد. یافته‌ها نشان می‌دهد پرتفوهای تشکیل شده بر اساس اقلام تعهدی نسبی پایین بازده بیشتری دارند.

واژه‌های کلیدی: اقلام تعهدی سنتی، اقلام تعهدی نسبی (درصدی)، بازده اضافی.

۱. دانشیار حسابداری، دانشگاه بین‌المللی امام خمینی (ره)، قزوین، ایران

۲. کارشناس ارشد حسابداری، دانشگاه بین‌المللی امام خمینی (ره)، قزوین، ایران

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۱/۱۰/۲۰

تاریخ پذیرش نهایی مقاله: ۱۳۹۲/۰۲/۰۹

نویسنده مسئول مقاله: غلامرضا کردستانی

E-mail: kordestani@soc.ikiu.ac.ir

مقدمه

یکی از روش‌های دستکاری سود شرکت، استفاده از اقلام تعهدی است؛ زیرا حسابداری تعهدی به مدیران حق انتخاب قابل توجهی در تعیین سود برای دوره‌های زمانی متفاوت اعطا می‌کند. درواقع مدیران در سیستم حسابداری تعهدی با گزینه‌های متفاوتی در مورد زمان تشخیص درآمدها و هزینه‌ها رو به رو هستند، از جمله تشخیص سریع‌تر درآمد از طریق انجام فروش نسیه (تتو و همکاران، ۱۹۹۸). این گونه اقدامات مدیران را «مدیریت سود» می‌گویند. از سویی اعمال نظر مدیریت در تعیین سود گزارش شده، کیفیت سود را متأثر کرده و از آن می‌کاهد. بنابراین اندازه اقلام تعهدی، کیفیت اقلام تعهدی و کیفیت سود را تحت تأثیر قرار می‌دهد که این موضوع واکنش بازار را به صورت تغییر در بازده سهام در پی خواهد داشت؛ به گونه‌ای که بین بازده سهام و سطوح اقلام تعهدی رابطه منفی وجود دارد (اسلوآن، ۱۹۹۶).

بنابراین با توجه به وجود این رابطه، مطالعه اقلام تعهدی و استراتژی‌های مختلف آن می‌تواند در تشکیل سبد سهام بسیار راه‌گشا باشد. تاکنون در همه پژوهش‌های علمی، برای وارد کردن اقلام تعهدی در مدل‌های تجربی و تشکیل پرتفوی از استراتژی «اقلام تعهدی سنتی» استفاده می‌شد (اسلوآن، ۱۹۹۶؛ فیرفیلد، ۲۰۰۳؛ دکو و جی، ۲۰۰۶؛ دوپاچ و سیتامراجو، ۲۰۱۰). به تازگی استراتژی جدیدی با نام «اقلام تعهدی نسبی (درصدی)» مطرح شده است (حفيظ‌الله و همکاران، ۲۰۱۱) که پژوهش پیش رو برای نخستین بار در ایران به معرفی این استراتژی جدید و مقایسه بازده اضافی پرتفووهای تشکیل شده بر اساس دو استراتژی سنتی و نسبی می‌پردازد.

دو استراتژی سنتی و نسبی (درصدی) با یکدیگر تفاوت‌هایی دارند که به شرح زیر است:

۱. در استراتژی اقلام تعهدی سنتی، اقلام تعهدی با معیارهای اندازه شرکت (مانند متوسط مجموع دارایی‌ها) هم مقیاس می‌شود.

۲. در استراتژی اقلام تعهدی نسبی (درصدی)، اقلام تعهدی به جای متوسط مجموع دارایی‌ها با قدر مطلق سود (در استراتژی اقلام تعهدی عملیاتی با سود عملیاتی و در استراتژی کل اقلام تعهدی با سود خالص) هم مقیاس می‌شود.

در این استراتژی جدید، با بیان اقلام تعهدی به صورت نسبتی از قدر مطلق سود، اجزای سود متمایز می‌شود و مشخص می‌شود، چه نسبتی از سود نقدی و چه نسبتی تعهدی است. مطالعات نشان می‌دهد استراتژی اقلام تعهدی نسبی، به گونه‌ای متفاوت از استراتژی اقلام تعهدی سنتی به طبقه‌بندی داده‌ها می‌پردازد که همین امر موجب می‌شود، بازده اضافی سبد سهام تشکیل شده بر اساس دو استراتژی با یکدیگر متفاوت باشد (حفيظ‌الله و همکاران، ۲۰۱۱).

جدول ۱. مثال واقعی برای مقایسه دو استراتژی سنتی و نسبی

مثال واقعی از شرکت آبسال		
اقلام تعهدی عملیاتی نسبی	اقلام تعهدی عملیاتی سنتی	سال - شرکت آبسال
۱/۵۴۴	۰/۱۰۳۷	۸۷-
آخر	دوم	بنجک که این سال - شرکت در ان قرار می‌گیرد

در استراتژی اقلام تعهدی نسبی (درصدی)، اقلام تعهدی با قدر مطلق سود هم مقیاس می‌شود. هم مقیاس شدن اقلام تعهدی با قدر مطلق سود (نه با سود) این اطمینان خاطر را ایجاد می‌کند که اقلام تعهدی منفی در پرتفوہای اول و اقلام تعهدی مثبت در پرتفوہای آخر تشکیل شده، بر اساس این معیار قرار می‌گیرد. به بیان دیگر، چون بهدلیل وجود قدر مطلق، مخرج علامت ندارد، هم مقیاس کردن اقلام تعهدی با قدر مطلق سود (به جای سود) طبقه‌بندی دقیق‌تری از شرکت‌ها ارائه می‌دهد. در این استراتژی شرکت‌هایی که دارای سود یا زیان نزدیک به صفر هستند، حسب مورد و با توجه به علامت اقلام تعهدی‌شان (مثبت یا منفی) در پنچک‌های اول یا آخر قرار می‌گیرند. شرکت‌های موجود در پنچک‌های اول، دارای اقلام تعهدی منفی بزرگی هستند. منظور از منفی بزرگ این است که جریان نقدی عملیاتی مثبت بزرگی از رقم سود ناچیزی کسر می‌شود و چون مخرج علامت ندارد، عدد حاصل از این معیار رقم منفی بزرگی می‌شود.

این نشان می‌دهد همه شرکت‌های حاضر در پنچک اول اقلام تعهدی نسبی جریان نقدی عملیاتی مثبت، اقلام تعهدی منفی و سود نزدیک به صفر دارند. بر عکس شرکت‌های حاضر در بالاترین پنچک اقلام تعهدی نسبی نیز جریان نقدی عملیاتی منفی، اقلام تعهدی مثبت و سود نزدیک به صفر دارند که در این حالت، چون در مخرج کسر قدر مطلق سود قرار می‌گیرد و سود نیز نزدیک صفر است، اقلام تعهدی نسبی رقم مثبت بزرگی می‌شود (حفیظ الله و همکاران، ۲۰۱۱: ۲۱۳).

برای تشریح کامل استراتژی اقلام تعهدی عملیاتی نسبی و مزیت هم مقیاس شدن اقلام تعهدی با قدر مطلق سود به جای خود سود، مثالی مطرح می‌شود.

دو شرکت «الف» و «ب» را در نظر بگیرید که استراتژی اقلام تعهدی عملیاتی نسبی هر دو را در اولین سبد سهام قرار می‌دهد.

شرکت الف:

در این شرکت سود عملیاتی ۳۴۳ و جریان نقدی عملیاتی ۱۷۴۷ است. معیار اقلام تعهدی عملیاتی از رابطه زیر محاسبه می‌شود.

$$\frac{(۳۴۳ - ۱۷۴۷)}{|۳۴۳|} = -4/0.9 \quad \text{اقلام تعهدی عملیاتی نسبی} =$$

شرکت ب:

جریان نقدی عملیاتی اقلام تعهدی سود عملیاتی

در شرکت «ب» زیان ۰/۲۵۹ و جریان نقدی عملیاتی ۰/۸ است.

$$\frac{(-0/259 - 0/8)}{|-0/259|} = -4/0.8 \quad \text{اقلام تعهدی عملیاتی نسبی} =$$

شرکت «الف» سودی برابر با ۳۴۳ دارد و زیان شرکت «ب» نیز برابر مقدار ۰/۲۵۹ است.

جریان نقدی عملیاتی شرکت «الف» ۱۷۴۷ یا به گفته دیگر ۱/۵ برابر قدر مطلق سود است. اقلام تعهدی تفاوت بین سود و جریان نقدی عملیاتی است و چون سود پنج برابر کوچکتر از جریان نقدی عملیاتی است، بدیهی است در این شرکت اقلام تعهدی رقم منفی بزرگی می‌شود. جریان نقدی عملیاتی شرکت «ب» ۰/۸ و کمایش ۱/۳ برابر قدر مطلق سود است. اقلام تعهدی در این شرکت نیز همانند شرکت «الف» رقم منفی بزرگی است؛ چون این شرکت دارای زیان است و

علامت زیان در معادله منفی است و درنتیجه اقلام تعهدی که تفاوت زیان این شرکت با جریان نقدی عملیاتی است، رقم منفی بزرگی می‌شود.

بنابراین می‌توان گفت هر دو شرکت «الف» و «ب» نسبت به قدرمطلق سودشان جریان نقدی مشبت بزرگ و اقلام تعهدی منفی بزرگی دارند. این ترکیب موجب می‌شود که اقلام تعهدی نسبی در هر دو شرکت رقم منفی بزرگی شود و به همین دلیل هر دو شرکت در اولین سبد استراتژی اقلام تعهدی نسبی عملیاتی قرار می‌گیرند. اگر در این معیار، اقلام تعهدی به جای قدرمطلق سود و زیان با خود سود یا زیان هم مقیاس می‌شد، اقلام تعهدی نسبی در شرکت «الف» تغییری نمی‌کرد و همان رقم ۴/۰۹ بود، ولی در شرکت «ب» علامت آن از منفی به مثبت تغییر می‌کرد و حاصل رقم ۴/۰۸ می‌شد. این تغییر موجب می‌شد سهام شرکت «الف» در سبد اول و سهام شرکت «ب» در سبد آخر قرار گیرد و با دو سهام بسیار مشابه، به گونه‌ای کاملاً متفاوت رفتار شود. بنابراین مثالی که آرائه شد، به خوبی نشان می‌دهد که چگونه استفاده از قدر مطلق سود در مخرج کسر موجب می‌شود تا با دو مورد بسیار مشابه به گونه‌ای متفاوت برخورد نشود و اینکه بعد است شرکت‌های با عملکرد ضعیف، در سبد اول معیار اقلام تعهدی نسبی قرار گیرند (حفیظ الله و همکاران، ۲۰۱۱).

این پژوهش ضمن معرفی استراتژی جدیدی از اقلام تعهدی با نام «استراتژی اقلام تعهدی نسبی»، در پی پاسخ‌گویی به دو سؤال زیر است:

آیا بازده اضافی سبد سهام تشکیل شده بر اساس پنجک‌های پایین هر استراتژی، بیشتر از

بازده اضافی سبد سهام تشکیل شده بر اساس پنجک‌های بالای همان استراتژی است؟

دومین و اصلی‌ترین سؤال اینکه آیا بازده اضافی پرتفوہای تشکیل شده بر اساس استراتژی

اقلام تعهدی نسبی، بیشتر از استراتژی اقلام تعهدی سنتی است؟

در ادامه به ادبیات پژوهش، فرضیه‌های پژوهش، روش انجام پژوهش، نحوه اندازه‌گیری

متغیرها و چگونگی آزمون فرضیه‌ها پرداخته می‌شود. در پایان نیز نتایج حاصل از پژوهش بیان و

پیشنهادهایی برای مطالعات بعدی ارائه می‌شود.

ادبیات پژوهش

بسیاری از سرمایه‌گذاران و تحلیل‌گران برای ارزیابی عملکرد و سایر تحلیل‌ها درباره هر واحد اقتصادی، سود را معیار قضاوت قرار می‌دهند. نتایج مطالعات زیادی، حاکی از توان سود در پیش‌بینی متغیرهای دیگر حسابداری است (نیل و دیگران، ۱۹۹۱؛ فینگر، ۱۹۹۴؛ چنگ و هالی، ۲۰۰۸ و ذو لاسینا، ۲۰۰۹). سود حسابداری از دو جزء نقدی و تعهدی تشکیل شده است. اسلوآن

(۱۹۹۶) میزان پایداری دو جزء نقدی و تمهدی سود را متفاوت می‌داند. بر اساس نظر وی ثبات سودهای جاری، به ترتیب با بزرگی جریان نقدی و بزرگی اقلام تمهدی، در حال افزایش و کاهش است.

به باور میرز و دیگران (۲۰۰۳)، سطوح بالاتر اقلام تمهدی، بهویژه اقلام تمهدی غیرعادی نشان‌دهنده کیفیت پایین سود است. بالسام و دیگران (۲۰۰۳) از کیفیت اقلام تمهدی برای بررسی کیفیت سود استفاده کردند و به این نتیجه رسیدند که هرچه کیفیت اقلام تمهدی بیشتر باشد، کیفیت سود نیز بیشتر خواهد بود و با کاهش کیفیت اقلام تمهدی، کیفیت سود کاهش می‌باشد (دچو و دیچو، ۲۰۰۲).

اسلوان (۱۹۹۶) در بررسی ارتباط اقلام تمهدی و بازده سهام به این نتیجه رسید که شرکت‌های با اقلام تمهدی بالا، دارای بازده سهام پایینی هستند؛ یعنی بین حجم اقلام تمهدی و بازده سهام رابطه معکوس وجود دارد. برای توجیه این رابطه، شی¹ و همکاران (۲۰۰۷) به تبیین اقلام تمهدی خلاف قاعده با توجه به فرضیه نگرش جانبدارانه² به سود پرداختند. از دید آنها گاهی اقلام تمهدی خلاف قاعده، موجب می‌شود اطلاعات مرتبط با سطوح اقلام تمهدی شرکت برای قیمت‌گذاری سهام، با وقfe لحاظ شود. براساس فرضیه نگرش جانبدارانه به سود، اقلام تمهدی، خلاف قاعده ناشی از تعصب سرمایه‌گذاران نسبت به سودهای گزارش شده است. به گفته دیگر، مفهوم اقلام تمهدی خلاف قاعده آن است که سرمایه‌گذاران سودهای آتی را با توجه به اطلاعات گذشته برآورد می‌کنند و هنگامی که سودهای آینده اعلام می‌شود، میزان این سود با توجه به حرکت معکوس اقلام تمهدی، نسبت به انتظارات سرمایه‌گذاران پایین‌تر یا بالاتر خواهد بود و به نوعی موجب غافلگیری سرمایه‌گذاران می‌شود (کوی، ۲۰۰۷). با این اوصاف وقتی جزء تمهدی سود شرکت نسبتاً بالا (پایین) است، انتظار می‌رود بازده آتی شرکت نسبتاً پایین (بالا) باشد و بر این اساس یک رابطه معکوس بین سطح اقلام تمهدی شرکت و بازده آتی سهام پیش‌بینی می‌شود (باتالیو و همکاران، ۲۰۱۲).

رابطه بالقوه بین تأمین مالی خارجی اقلام تمهدی خلاف قاعده، نخستین بار از سوی اسلوان و ریچاردسون (۲۰۰۵) مورد مطالعه قرار گرفت و نتیجه مطالعات آنها نشان داد که بین فعالیت‌های تأمین مالی شرکت و بازده آتی سهام، رابطه منفی وجود دارد و این رابطه منفی به دلیل وجود اقلام تأمین مالی خارجی خلاف قاعده است. این ارتباط درباره همه فعالیت‌های تأمین مالی خارجی صدق می‌کند.

1. Shi

2. Earnings fixation hypothesis

مطالعات بسیاری از جمله پژوهش‌های کوهن و لیز^۱ (۲۰۰۶)، هاردولیس^۲، پاناستاسپولوس^۳، توماس^۴ و وانگ^۵ (۲۰۱۰)، نشان می‌دهد اثر اقلام تعهدی خلاف قاعدة تأمین مالی بر اثر اقلام تعهدی خلاف قاعدة کلی احاطه دارد.

پاناستاسپولوس و همکاران (۲۰۱۱) به بررسی رابطه بین اقلام تأمین مالی خارجی خلاف قاعدة با اقلام تعهدی خلاف قاعدة پرداختند و نتایج این پژوهش بیانگر این بود که تأمین مالی خارجی و پرتفوهای پوششی اقلام تعهدی، نه تنها بازده بیشتری ایجاد می‌کند، بلکه از نظر آماری فرصت‌های آربیتریاز بیشتری خواهد داشت و معیار تأمین مالی خارجی بعد از کنترل اقلام تعهدی سرمایه در گردش بهخوبی می‌تواند بازده آتی را پیش‌بینی کند. اگرچه بعد از کنترل اقلام تعهدی بلند مدت توانایی این معیار برای پیش‌بینی بازده آتی کاهش می‌یابد.

حفیظ‌الله، لوندهولم و ون‌وینکل (۲۰۱۱) پرتفوهای تشکیل شده بر اساس استراتژی‌های اقلام تعهدی سنتی و نسبی را با یکدیگر مقایسه کردند و به این نتیجه رسیدند که بازده اضافی پرتفوهای تشکیل شده بر اساس استراتژی اقلام تعهدی نسبی، بیشتر از بازده اضافی پرتفوهای تشکیل شده بر اساس استراتژی اقلام تعهدی سنتی است.

ارقام تعهدی که تفاوت میان سود حسابداری و جریان‌های نقدی است، به منزله شاخص مهمی از کیفیت سود در ارزیابی سهام مورد توجه قرار می‌گیرد. این ارقام به‌سبب وجود اصول تطابق و تحقق، زمان‌بندی معاملات و انتخاب رویه‌های حسابداری کیفیت سود را تحت تأثیر قرار می‌دهند و کیفیت سود را می‌توان درجه نزدیکی سود شرکت با میزان جریان‌های نقدی تعریف کرد. کیفیت ضعیف اقلام تعهدی، مبهم‌بودن اطلاعات و به‌دبال آن ریسک سرمایه‌گذاری را افزایش می‌دهد. رسائیان و حسینی (۱۳۸۷) در پژوهشی با تأکید بر مطلب فوق، رابطه کیفیت اقلام تعهدی و هزینه سرمایه را بررسی کردند و به این نتیجه رسیدند که هزینه سرمایه شرکت‌ها تحت تأثیر کیفیت اقلام تعهدی و اجزای مربوط به آن قرار نمی‌گیرد.

نتیجه پژوهش فخاری و تقوی (۱۳۸۸) نیز نشان می‌دهد کیفیت گزارشگری مالی، رابطه منفی و معناداری با نقد و معادل‌های نقد دارد.

قائمی و همکاران (۱۳۸۷) نقش اقلام تعهدی را در تشریح کیفیت سود شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران بررسی کردند و نتیجه این بود که بازده سهام شرکت‌ها

1. Lys
2. Hardouvelis
3. Papanastasopoulos
4. Thomakos
5. Wang

تحت تأثیر میزان اقلام تعهدی و اجزای مربوط به آن قرار می‌گیرد و به بیان دیگر بین بازده شرکت‌های با اقلام تعهدی بالاتر و پایین‌تر اختلاف معناداری وجود دارد.

خواجوی و ناظمی (۱۳۸۴) اثر اقلام تعهدی بر کیفیت سود شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار را بررسی کردند. نتایج این پژوهش بیانگر این بود که میانگین بازده سهام شرکت‌ها تحت تأثیر میزان ارقام تعهدی و اجزای مربوط به آن قرار نمی‌گیرد.

نوروش و همکاران (۱۳۸۵) در پژوهشی که انجام دادند به این نتیجه رسیدند که سطوح بالای اقلام تعهدی، سبب کاهش کیفیت سود و کیفیت اقلام تعهدی می‌شود. بنابراین اقلام تعهدی بیشتر به معنای کیفیت کمتر و پایداری کمتر سود است.

اسلامی بیدگلی و سارنج (۱۳۸۷) در پژوهشی با عنوان «انتخاب پرتفوی با استفاده از سه معیار میانگین بازدهی، انحراف معیار بازدهی و نقدشوندگی در بورس اوراق بهادار تهران» استراتژی مناسب برای تشکیل سبد سهام را استراتژی نقدشوندگی معرفی کردند.

اگرچه اقلام تعهدی و ابعاد مختلف آن موضوع بسیاری از مطالعات است، اما با توجه به جدید بودن موضوع استراتژی اقلام تعهدی نسبی، در ایران پژوهشی در این زمینه انجام نشده است.

فرضیه‌های پژوهش

اسلوآن (۱۹۹۶) بین سطوح اقلام تعهدی و بازده سهام یک رابطه معکوس پیش‌بینی می‌کند؛ یعنی با افزایش میزان اقلام تعهدی بازده سهام کاهش می‌یابد. به باور وی، سبدهای متشكل از سهام با اقلام تعهدی بالا به نگام بازگشت، اقلام تعهدی و تصحیح بازار بازده منفی بالهمیتی دارند. بر این اساس فرضیه‌های دسته اول، بازده پرتفوهای بالا و پایین در هر استراتژی را مقایسه می‌کند.

فرضیه‌های دسته اول

فرضیه اول: بازده اضافی پرتفوهای تشکیل شده بر مبنای اقلام تعهدی عملیاتی سنتی پایین، بیشتر از پرتفوهای تشکیل شده بر مبنای اقلام تعهدی عملیاتی سنتی بالاست.

فرضیه دوم: بازده اضافی پرتفوهای تشکیل شده بر مبنای کل اقلام تعهدی سنتی پایین، بیشتر از پرتفوهای تشکیل شده بر مبنای کل اقلام تعهدی سنتی بالاست.

فرضیه سوم: بازده اضافی پرتفوهای تشکیل شده بر مبنای اقلام تعهدی عملیاتی نسبی پایین، بیشتر از پرتفوهای تشکیل شده بر مبنای اقلام تعهدی عملیاتی نسبی بالاست.

فرضیه چهارم: بازده اضافی پرتفوهای تشکیل شده بر مبنای کل اقلام تعهدی نسبی پایین، بیشتر از پرتفوهای تشکیل شده بر مبنای کل اقلام تعهدی نسبی بالاست.

حفیظالله و همکاران (۲۰۱۱) بر این باورند که اقلام تعهدی نسبی در مقایسه با اقلام تعهدی سنتی، به گونه‌ای متفاوت به طبقه‌بندی داده‌ها در پنجک‌های مختلف می‌پردازد که همین امر موجب می‌شود، بازده اضافی پرتفوہای تشکیل شده براساس استراتژی اقلام تعهدی نسبی بیشتر از استراتژی اقلام تعهدی سنتی شود. بنابراین فرضیه‌های دسته دوم، بازده پرتفوہای تشکیل شده بر مبنای اقلام تعهدی سنتی و نسبی را مقایسه می‌کند.

فرضیه‌های دسته دوم

فرضیه پنجم: بازده اضافی پرتفوہای تشکیل شده بر مبنای اقلام تعهدی عملیاتی نسبی بالا، بیشتر از پرتفوہای تشکیل شده بر مبنای اقلام تعهدی عملیاتی سنتی بالاست.

فرضیه ششم: بازده اضافی پرتفوہای تشکیل شده بر مبنای اقلام تعهدی عملیاتی نسبی پایین، بیشتر از پرتفوہای تشکیل شده بر مبنای اقلام تعهدی عملیاتی سنتی پایین است.

فرضیه هفتم: بازده اضافی پرتفوہای تشکیل شده بر مبنای کل اقلام تعهدی نسبی بالا، بیشتر از پرتفوہای تشکیل شده بر مبنای کل اقلام تعهدی سنتی بالاست.

فرضیه هشتم: بازده اضافی پرتفوہای تشکیل شده بر مبنای کل اقلام تعهدی نسبی پایین، بیشتر از پرتفوہای تشکیل شده بر مبنای کل اقلام تعهدی سنتی پایین است.

در جدول شماره ۲ فرضیه‌های دسته اول و دوم به‌طور خلاصه آورده شده است.

جدول ۲. فرضیه‌های پژوهش

فرضیه‌های دسته دوم	فرضیه‌های دسته اول
مقایسه پرتفوہای اقلام تعهدی عملیاتی سنتی بالا و نسبی بالا	مقایسه پرتفوہای اقلام تعهدی عملیاتی سنتی بالا و پایین
مقایسه پرتفوہای اقلام تعهدی عملیاتی سنتی پایین و نسبی پایین	مقایسه پرتفوہای کل اقلام تعهدی سنتی بالا و پایین
مقایسه پرتفوہای کل اقلام تعهدی سنتی بالا و نسبی بالا	مقایسه پرتفوہای اقلام تعهدی عملیاتی نسبی بالا و پایین
مقایسه پرتفوہای کل اقلام تعهدی سنتی پایین و نسبی پایین	مقایسه پرتفوہای کل اقلام تعهدی نسبی بالا و پایین

روش پژوهش

این پژوهش از دید هدف کاربردی و از نظر جمع‌آوری داده‌ها توصیفی است. روش‌شناسی پژوهش نیز از نوع پس‌رویدادی است، بدین معنا که انجام پژوهش بر اساس اطلاعات گذشته انجام شده است. داده‌های مورد نیاز پژوهش، از صورت‌های مالی حسابرسی شده و به‌وسیله نرم‌افزار رهاوردنی نوین گردآوری شده و برای مرتب کردن و طبقه‌بندی داده‌ها از نرم‌افزار اکسل

استفاده شده است. تجزیه و تحلیل داده‌ها نیز با استفاده از نرم‌افزار اس.پی.اس.اس.۱۹ انجام گرفته است.

برای آزمون فرضیه‌ها ابتدا برای همه سال - شرکت‌های حاضر در نمونه، اقلام تعهدی مطابق با چهار استراتژی «اقلام تعهدی عملیاتی سنتی»، «اقلام تعهدی عملیاتی نسبی»، «کل اقلام تعهدی سنتی» و «کل اقلام تعهدی نسبی» که جزئیات آن در قسمت متغیرهای پژوهش ذکر شده است، محاسبه و هم مقیاس شد (اقلام تعهدی در استراتژی سنتی با مجموع دارایی‌ها و در استراتژی نسبی (درصدی) با قدر مطلق سود هم مقیاس شد). سپس در هر چهار استراتژی سال - شرکت‌ها بر اساس اقلام تعهدی هم مقیاس شده که نحوه محاسبه آن در جدول شماره ۳ ارائه شده از منفی به مثبت مرتب شدند (حفیظ الله و همکاران، ۲۰۱۱)، بعد از مرتب شدن، مشاهدات پنجک‌بندی شد، پنجک اول و دوم پنجک‌های پایین و پنجک چهارم و پنجم پنجک‌های بالا نامیده شدند. دلیل پنجک‌بندی مشاهدات به جای دهک‌بندی، کافی نبودن تعداد نمونه برای دهک‌بندی است.

بعد از پنجک‌بندی، در فرضیه‌های گروه اول بازده اضافی پنجک‌های بالای هر استراتژی با پنجک‌های پایین همان استراتژی مقایسه شد و در فرضیه‌های گروه دوم نیز به طور متناظر، پنجک‌های بالای دو استراتژی سنتی و نسبی و همین‌طور پنجک‌های پایین این دو استراتژی را یکدیگر مقایسه شدند.

جامعه و نمونه آماری پژوهش: جامعه آماری پژوهش شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادر تهران طی سال‌های ۱۳۸۹ تا ۱۳۸۰ هستند که برای انتخاب نمونه مورد بررسی محدودیت‌های زیر اعمال شده است:

- بهدلیل وجود متغیر بازده و برای یکسان بودن دوره محاسبه بازده، سال مالی آنها در طول دوره مورد بررسی منتهی به ۲۹ اسفند هر سال باشد.
- شرکت‌های سرمایه‌گذاری و واسطه‌گری مالی، مانند شرکت‌های بیمه، سرمایه‌گذاری و بانک‌ها، بهدلیل ساختار متفاوت حاکم بر آنها کنار گذاشته شدند.
- بهدلیل وجود متغیر بازده سهام، سال - شرکت‌هایی که دارای وقفه معاملاتی بیش از سه ماه بودند نیز از نمونه کنار گذاشته شدند.

با اعمال محدودیت‌های بیان شده، نمونه حاصل، متشکل از ۱۵۸ شرکت پذیرفته شده در بورس اوراق بهادر تهران و در قالب ۹۸۰ سال - شرکت است.

متغیرهای پژوهش و نحوه آزمون فرضیه‌ها

محاسبه اقلام تعهدی سنتی و نسبی

اقلام تعهدی از روش جریان وجوه نقد و با استفاده از رابطه‌هایی که در جدول شماره ۳ آمده، محاسبه شده است (حفیظ الله و همکاران، ۲۰۱۱):

جدول ۳. نحوه محاسبه اقلام تعهدی

= اقلام تعهدی عملیاتی سنتی متوسط مجموع دارایی‌ها / (جریان نقدی عملیاتی - سود و زیان عملیاتی)
= اقلام تعهدی عملیاتی نسبی قدر مطلق سود و زیان عملیاتی / (جریان نقدی عملیاتی - سود و زیان عملیاتی)
سود یا زیان خالص] = کل اقلام تعهدی سنتی [(افزایش در مانده وجه نقد + خالص تقسیم سود و توزیع به سهامداران یا دریافت از آنها) - متوسط مجموع دارایی‌ها /
سود یا زیان خالص] = کل اقلام تعهدی نسبی [(افزایش در مانده وجه نقد + خالص تقسیم سود و توزیع به سهامداران یا دریافت از آنها) - قدر مطلق سود و زیان خالص /

برای آزمون فرضیه‌ها ابتدا برای همه سال - شرکت‌های حاضر در نمونه، اقلام تعهدی بر اساس چهار استراتژی بیان شده در جدول شماره ۳، برای سال t محاسبه و سپس در هر چهار استراتژی سال - شرکت‌ها بر اساس اقلام تعهدی محاسبه شده، از منفی به مثبت مرتب شدند و برای حذف اقلام پرت، صدک بالا و پایین از نمونه کنار گذاشته شدند. پس از مرتب شدن، مشاهدات پنجک‌بندی شد، پنجک اول و دوم پنجک‌های پایین و پنجک چهارم و پنجم پنجک‌های بالا نامیده شدند.

به دلیل اینکه اطلاعات مالی دارای وقفه است، پس از محاسبه اقلام تعهدی سال t، بازده اضافی برای سال (t+1) طبق روش ارائه شده باربر و همکاران (۱۹۹۹) محاسبه شد. در این روش ابتدا بازده ماهانه هریک از اوراق بهادر موجود در هر پنجک در ۱۲ ماه سال بعد با استفاده از رابطه شماره ۱ محاسبه می‌شود که البته داده‌های مربوط به این بخش پژوهش از نرم‌افزار رهآورد نوین استخراج شده است:

$$R_i = \frac{P_1 - P_0 + DPS + (P_1 - 1000)X + P_1 Y}{P_0} \quad (1)$$

رابطه (۱)

بر اساس این رابطه، P_1 : قیمت انتهای ماه؛ P_0 : قیمت ابتدای ماه؛ DPS : سود نقدی مصوب؛ X: نسبت افزایش سرمایه از محل آورده نقدی و مطالبات و Y: نسبت افزایش سرمایه از محل سود انباشته و اندوخته‌ها است.

سپس با استفاده از میانگین هندسی بازده ماهانه به بازده سالانه تبدیل می‌شود (استفاده از میانگین بازده دوازده ماه به جای بازده سالانه برای اعمال دقت بیشتر است). بازده واقعی هر پرتفوی در هر پنجک، میانگین موزون بازده واقعی اوراق بهادار موجود در آن پنجک است. مبنای تعیین وزن، ارزش بازار اول دوره اوراق بهادار است. با اعمال وزن و محاسبه بازده هر پرتفوی بر اساس این اوزان، بازده تعديل شده پرتفوی به دست می‌آید (رابطه ۲).

$$R_p = W_i R_i \quad \text{رابطه ۲}$$

R_p : بازده تعديل شده با اندازه پرتفوی؛

W_i : وزن هر سال شرکت در پرتفوی بر اساس ارزش بازار اول دوره؛

R_i : بازده سالانه هر سال - شرکت.

بازده اضافی، تفاوت بین بازده واقعی هر سال - شرکت و بازده تعديل شده پنجکی است که آن شرکت در آن قرار دارد و می‌توان به صورت رابطه شماره ۳ نشان داد.

$$ER = R_i - R_p \quad \text{رابطه ۳}$$

ER : بازده اضافی؛

R_i : بازده واقعی هر سال - شرکت موجود در پرتفوی؛

R_p : بازده تعديل شده با اندازه پرتفوی.

یافته‌های پژوهش

آزمون نرمال بودن

برای آزمون تفاوت میانگین دو جامعه، شرط استفاده از آزمون پارامتری^۱، نرمال بودن توزیع داده‌های است. هنگامی که این فرض استفاده از آزمون t مختل باشد، می‌توان آزمون‌های ناپارامتری^۲ (ویلکاکسون) را جایگزین کرد. اما این آزمون‌ها نباید ابتدا به ساکن استفاده شوند؛ زیرا اگر داده‌ها شرایط آزمون t را داشته باشند، استفاده از آزمون‌های معادل ناپارامتری می‌تواند توان رد کردن فرضیه صفر را کم کند. بنابراین تشخیص نرمال بودن توزیع داده‌ها بسیار با اهمیت است. برای

1. Parametric test

2. Nonparametric tests

مقایسه بازده اضافی سبد سهام تشکیل شده بر اساس اقلام ... ۱۱۳

این امر از آزمون کولموگروف - اسمیرنف برای تشخیص نرمال بودن توزیع داده ها استفاده شد (آرکینیر و همکاران، ۱۳۸۱).

جدول ۴. آمار توصیفی متغیر اقلام تعهدی

متغیرها	نماد	تعداد	میانگین	انحراف معیار	کمینه	میانه	بیشینه
اقلام تعهدی عملیاتی سنتی	TOA	۹۸۰	۰/۰۳۷	۰/۱۱۴۵	-۰/۲۵۱۹	۰/۰۳۰۲	۰/۴۲۴۱
اقلام تعهدی عملیاتی نسبی	POA	۹۸۰	۰/۰۳۳	۱/۲۹۳۱	-۱۰/۵۴۵	۰/۱۹۱۸	۴/۹۷۷۸
کل اقلام تعهدی سنتی	TTA	۹۸۰	۰/۱۹۴۷	۰/۱۸۶۴	-۰/۲۵۴۳	۰/۱۵۵۷	۰/۸۲۳۲
کل اقلام تعهدی نسبی	PTA	۹۸۰	۱/۱۷۰۸	۰/۹۲۴۹	-۳/۶۴۷۵	۱/۲۶۱۶	۶/۳۳۱۲

جدول ۵. آمار توصیفی و آزمون نرمال بودن متغیر بازده اضافی سالانه

بازده اضافی استراتژی ها ..	نماد	تعداد	میانگین	انحراف معیار	آماره کولموگروف ..	sig	تابع توزیع
اقلام تعهدی عملیاتی سنتی	ER _{TOA}	۹۸۰	۶/۰۰۷۷	۴۰/۶۴۴۶	۰/۷۱۳	۰/۵۹	نرمال
اقلام تعهدی عملیاتی نسبی	ER _{POA}	۹۸۰	۵/۴۹۱۴	۳۹/۷۳۱۴	۰/۷۹۵	۰/۵۵۲	نرمال
کل اقلام تعهدی سنتی	ER _{TTA}	۹۸۰	۸/۵۰۳۳	۳۸/۹۹۳۶	۰/۶۲۶	۰/۸۲۸	نرمال
کل اقلام تعهدی نسبی	ER _{PTA}	۹۸۰	-۹۰/۱۰۳۳	۱۹۴/۴۴۱۶	۹/۷۵۷	۰/۰۰۰	*غیر نرمال

* در سه استراتژی اول توزیع داده ها در سطح خطای ۱ درصد نرمال بود و برای آزمون فرضیه ها از آزمون پارامتری t استفاده شد؛ ولی در استراتژی آخر چون توزیع داده ها نرمال نبود، برای آزمون فرضیه های مربوط از آزمون ناپارامتری ویلکاکسون استفاده شد.

آزمون فرضیه اول

در این فرضیه ۳۹۲ سال - شرکت حاضر در پرتفوی های بالای اقلام تعهدی سنتی با ۳۹۲ سال - شرکت حاضر در پرتفوی پایین مقایسه می شوند که این امر برای فرضیه های دیگر نیز انجام

می‌گیرد؛ چون بازده اضافی در استراتژی اقلام تعهدی عملیاتی سنتی نرمال است، برای آزمون این فرضیه از آماره t استفاده می‌شود که نتیجه آن در جدول شماره ۶ آورده شده است.

جدول ۶. مقایسه بازده اضافی پرتفوهای تشکیل شده بر مبنای اقلام تعهدی عملیاتی سنتی

Sig	آماره t	بازده اضافی پرتفوهای پایین				تعداد مشاهدات
		انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	میانگین	
.000	۵/۳۸۹	۴۰/۷	-۱/۶۴	۴۰/۳۵	۱۴/۳۲	۳۹۲

در جدول شماره ۶ آماره t برابر $5/389$ و سطح اهمیت $0/000$ نشان‌دهنده تفاوت بازده دو پرتفوی است که در سطح خطای ۱ درصد معنادار است؛ ولی برخلاف انتظار، بازده پرتفوی تشکیل شده از اقلام تعهدی بالا بیشتر از اقلام تعهدی پایین است، از این رو فرضیه اوّل تأیید نمی‌شود.

آزمون فرضیه دوم

نتیجه آزمون این فرضیه در جدول شماره ۷ ارائه شده است.

جدول ۷. مقایسه بازده اضافی پرتفوهای تشکیل شده بر مبنای کل اقلام تعهدی سنتی

Sig	آماره t	بازده اضافی پرتفوهای بالا				تعداد مشاهدات
		انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	میانگین	
.001	۳/۲۷۵	۳۷/۷۴	۶/۲۴	۳۸/۸۱	۱۵/۰۲	۳۹۲

با توجه به جدول شماره ۷، آماره t برابر $3/275$ و سطح اهمیت $0/001$ نشان‌دهنده تفاوت بازده دو پرتفوی است که در سطح خطای ۱ درصد معنادار است؛ ولی برخلاف انتظار، بازده پرتفوی تشکیل شده از اقلام تعهدی بالا بیشتر از اقلام تعهدی پایین است، از این رو فرضیه دوم نیز تأیید نمی‌شود.

آزمون فرضیه سوم

نتایج فرضیه سوم به شرح جدول شماره ۸ است.

جدول ۸. مقایسه بازده اضافی پرتفوهای تشکیل شده بر مبنای اقلام تعهدی عملیاتی نسبی

Sig	آماره t	بازده اضافی پرتفوهای بالا > پایین				تعداد مشاهدات
		میانگین انحراف معیار	میانگین انحراف معیار	میانگین انحراف معیار	میانگین انحراف معیار	
.0001	۳/۳۵۸	۴۰/۳۹	-۰/۵۹	۳۹/۱۶	۹/۱	۳۹۲

در این جدول آماره t برابر $3/358$ و سطح اهمیت برابر 0.0001 نشان دهنده تفاوت بازده دو پرتفوی است که در سطح خطای ۱ درصد معنادار است؛ ولی برخلاف انتظار، بازده پرتفوی تشکیل شده از اقلام تعهدی بالا بیشتر از اقلام تعهدی پایین است. از این رو فرضیه سوم تأیید نمی شود.

آزمون فرضیه چهارم

به دلیل نرمال نبودن توزیع بازده اضافی در استراتژی کل اقلام تعهدی، برای آزمون این فرضیه از آزمون رتبه ای ویلکاکسون استفاده شد که نتایج آن در جدول شماره ۹ ارائه شده است.

جدول ۹. مقایسه بازده اضافی پرتفوهای تشکیل شده بر مبنای کل اقلام تعهدی نسبی

Sig	آماره z	بالا = پایین		بالا < پایین		بالا > پایین		تعداد کل مشاهدات	
		تعداد مشاهدات = ۰		تعداد مشاهدات = ۸۳		تعداد مشاهدات = ۳۰۹			
		مجموع میانگین رتبه	مجموع میانگین رتبه						
.000	-۱۳/۹۵۷	۰	۰	۷۱۸۵	۸۶/۵۷	۶۹۸۴۳	۲۲۶/۰۳	۳۹۲	

همان طور که در جدول شماره ۹ مشاهده می شود، ۳۹۲ سال - شرکت موجود در پنجک های اول و دوم با ۳۹۲ سال - شرکت حاضر در پنجک چهارم و پنجم مقایسه می شود. از این تعداد در ۳۰۹ مورد بازده سال - شرکت های با اقلام تعهدی پایین، بیشتر از اقلام تعهدی بالاست و تنها در ۸۳ مورد بازده سال - شرکت های با اقلام تعهدی بالا، بیشتر از اقلام تعهدی پایین است. آماره Z برابر $-13/957$ و سطح اهمیت برابر 0.000 نشان دهنده تفاوت بازده دو پرتفوی است که در سطح خطای ۱ درصد معنادار است و چون میانگین رتبه ۳۰۹ سال - شرکت با اقلام تعهدی پایین که بازده آنها از سال - شرکت های با اقلام تعهدی بالا بیشتر است، نسبت به ۸۳ سال - شرکت دیگر بالاتر است ($86/57 > 226/03$) فرضیه چهارم تأیید می شود.

آزمون فرضیه پنجم

جدول شماره ۱۰ نتایج آزمون فرضیه پنجم را نشان داده است.

جدول ۱۰. مقایسه بازده اضافی پرتفوهای تشکیل شده بر مبنای اقلام تعهدی عملیاتی

ستی و نسبی بالا

Sig	آماره t	بازده اقلام تعهدی عملیاتی		بازده اقلام تعهدی عملیاتی		تعداد مشاهدات
		نسبی بالا	میانگین	نسبی بالا	میانگین	
.0/.069	1/۸۲۲	۳۹/۱۶	۹/۱	۴۰/۳۵	۱۴/۲۲	۳۹۲

آزمون فرضیه ششم

در جدول شماره ۱۱ که نتایج آموزن فرضیه ششم را نشان داده است، آماره t برابر $-0/364$ و سطح اهمیت برابر $0/716$ نشان‌دهنده این است که بازده اضافی دو پرتفوی در سطح خطای ۵ درصد تفاوت معناداری با یکدیگر ندارد، بنابراین فرضیه ششم نیز تأیید نمی‌شود.

جدول ۱۱. مقایسه بازده اضافی پرتفوهای تشکیل شده بر مبنای اقلام تعهدی عملیاتی

ستی و نسبی پایین

Sig	آماره t	بازده اقلام تعهدی عملیاتی		بازده اقلام تعهدی عملیاتی		تعداد مشاهدات
		نسبی پایین	میانگین	نسبی پایین	میانگین	
.0/716	-0/364	۴۰/۳۹	-۰/۵۹	۴۰/۷	-۱/۶۴	۳۹۲

آزمون فرضیه هفتم

همان‌طور که نتایج آزمون فرضیه هفتم (جدول ۱۲) نشان می‌دهد، برخلاف انتظار، از ۳۹۲ سال - شرکت موجود در نمونه، در ۳۱۳ مورد بازده سال - شرکت‌های با کل اقلام تعهدی ستی بالا بیشتر از کل اقلام تعهدی نسبی بالاست و فقط در ۷۹ مورد بازده سال - شرکت‌های با کل اقلام تعهدی نسبی بالا بیشتر از کل اقلام تعهدی ستی بالاست. آماره Z برابر $-13/912$ و سطح اهمیت برابر $0/000$ نشان‌دهنده تفاوت بازده دو پرتفوی است که در سطح خطای ۱ درصد معنادار است و چون میانگین رتبه ۳۱۳ سال - شرکت با کل اقلام تعهدی ستی بالا که بازده آنها از سال - شرکت‌های با کل اقلام تعهدی نسبی بالا بیشتر است، نسبت به ۷۹ سال - شرکت دیگر بالاتر است ($92/2 > 222/82$) و فرضیه هفتم تأیید نمی‌شود.

جدول ۱۲. مقایسه بازده اضافی پرتفوهای تشکیل شده بر مبنای کل اقلام تعهدی سنتی و نسبی بالا

Sig	zarde آماره	ستی بالا < نسبی بالا		ستی بالا > نسبی بالا		تعداد کل مشاهدات		
		تعداد مشاهدات = ۳۱۳		تعداد مشاهدات = ۷۹				
		مجموع رتبه	میانگین رتبه	مجموع رتبه	میانگین رتبه	مجموع رتبه	میانگین رتبه	
.000	-۱۳/۹۱۲	.	.	۶۹۷۴۴	۲۲۲/۸۲	۷۲۸۴	۹۲/۲	۳۹۲

آزمون فرضیه هشتم

نتایج آزمون فرضیه هشتم در جدول شماره ۱۳ ارائه شده است.

جدول ۱۳. مقایسه بازده اضافی پرتفوهای تشکیل شده بر مبنای کل اقلام تعهدی سنتی و نسبی پایین

Sig	zarde آماره	ستی بالا < نسبی بالا		ستی بالا > نسبی بالا		مشاهدات		
		تعداد مشاهدات = ۲۱۹		تعداد مشاهدات = ۱۷۳				
		مجموع رتبه	میانگین رتبه	مجموع رتبه	میانگین رتبه	مجموع رتبه	میانگین رتبه	
.049	-۱/۹۶۶	.	.	۴۲۹۲۸	۱۹۶/۰۲	۳۴۱۰۰	۱۹۷/۱۱	۳۹۲

همان طور که مشاهده می‌شود، از ۳۹۲ سال - شرکت موجود در نمونه، در ۲۱۹ مورد بازده سال - شرکت‌های با کل اقلام تعهدی سنتی پایین بیشتر از کل اقلام تعهدی نسبی پایین است و فقط در ۱۷۳ مورد بازده سال - شرکت‌های با کل اقلام تعهدی نسبی پایین بیشتر از کل اقلام تعهدی سنتی پایین است. آماره Z برابر $-1/966$ و سطح اهمیت برابر 0.049 نشان دهنده تفاوت بازده دو پرتفوی است که در سطح خطای ۵ درصد معنادار است و از سویی، چون میانگین رتبه ۱۷۳ سال - شرکت با کل اقلام تعهدی نسبی پایین که بازده آنها از سال - شرکت‌های با کل اقلام تعهدی سنتی پایین بیشتر است نسبت به ۲۱۹ سال - شرکت دیگر بالاتر است ($197/11 > 196/02$) فرضیه هشتم تأیید می‌شود.

نتیجه‌گیری و پیشنهادها

تاکنون در همه مطالعات علمی، از استراتژی اقلام تعهدی سنتی برای تشکیل سبد سهام استفاده می‌شود. به تازگی استراتژی جدیدی با نام «اقلام تعهدی نسبی (درصدی)» مطرح شده است. در استراتژی سنتی، اقلام تعهدی با متوسط مجموع دارایی‌ها هم مقیاس می‌شوند، اما در استراتژی

نسبی اقلام تعهدی با قدر مطلق سود هم مقایس می‌شود. این پژوهش ابتدا بازده پرتفوہای بالا و پایین هر استراتژی را مقایسه کرده و سپس به مقایسه استراتژی سنتی و نسبی پرداخت که نتایج آن به شرح زیر ارائه شده است.

فرضیه‌های اول تا چهارم پژوهش به مقایسه بازده اضافی پرتفوہای تشکیل شده بر اساس اقلام تعهدی بالا و پایین در هر استراتژی می‌پردازد. اسلوان (۱۹۹۶) معتقد است بین سطوح اقلام تعهدی هر شرکت و بازده آتی ارتباط منفی وجود دارد؛ یعنی انتظار می‌رود شرکتی که سطوح اقلام تعهدی بالاتری دارد، نسبت به شرکت مشابه با سطوح اقلام تعهدی پایین‌تر، بازده کمتری داشته باشد. بر این اساس انتظار بر این است که بازده پرتفوہای حاوی سال - شرکت‌های با سطوح اقلام تعهدی پایین، بیشتر از بازده پرتفوہای حاوی سال - شرکت‌های با اقلام تعهدی بالا باشد؛ اما نتایج این پژوهش فقط در استراتژی کل اقلام تعهدی نسبی مطابق انتظار است و در سه استراتژی اقلام تعهدی عملیاتی سنتی و نسبی و کل اقلام تعهدی سنتی، به طور دقیق نتیجه‌پژوهش بر خلاف انتظار است و بازده اضافی پرتفوہای حاوی سال - شرکت‌های با اقلام تعهدی بالا بیشتر از بازده اضافی پرتفوہای حاوی سال - شرکت‌های با اقلام تعهدی پایین است. این یافته با نتایج حفیظ‌الله، لوندھولم و ون وینکل (۲۰۱۱) مطابقت ندارد که یکی از دلایل این امر، می‌تواند تفاوت نحوه محاسبه جریان نقدی در ایران و آمریکا باشد. محرک‌های دیگری چون عوامل محیطی، مانند شایعه، جریان‌های سیاسی و متغیرهای کلان اقتصادی نیز بر بازده سهام شرکت‌های بورسی مؤثر است که می‌تواند نتایج پژوهش را تحت تأثیر قرار دهد.

فرضیه‌های پنجم تا هشتم پژوهش به مقایسه دوبعدی بازده اضافی پرتفوہای بالا و پایین استراتژی‌های مختلف اقلام تعهدی سنتی و نسبی می‌پردازد. انتظار می‌رود بازده اضافی پرتفوہای تشکیل شده بر اساس استراتژی اقلام تعهدی نسبی، بیشتر از بازده اضافی پرتفوہای تشکیل شده بر اساس استراتژی اقلام تعهدی سنتی باشد (حفیظ‌الله، لوندھولم و ون وینکل، ۲۰۱۱)؛ اما نتیجه‌پژوهش فقط در مقایسه پرتفوہای حاوی سال - شرکت‌های با اقلام تعهدی پایین در دو استراتژی کل اقلام تعهدی سنتی و نسبی مطابق انتظار است. مقایسه پرتفوہای اقلام تعهدی عملیاتی سنتی و نسبی (چه پرتفوہای حاوی سال - شرکت‌های با اقلام تعهدی بالا و چه پرتفوہای حاوی سال - شرکت‌های با اقلام تعهدی پایین)، نشان می‌دهد بازده اضافی در این دو استراتژی تفاوت معناداری با یکدیگر ندارد. درنهایت مقایسه پرتفوہای حاوی سال - شرکت‌های با اقلام تعهدی بالا در دو استراتژی کل اقلام تعهدی سنتی و نسبی، حاکی از بیشتر

بودن بازده اضافی در استراتژی کل اقلام تعهدی سنتی است که این نتیجه کاملاً برخلاف انتظار است.

جدول ۱۴. نتایج آزمون فرضیه‌ها

نتیجه	فرضیه‌های دسته دوم	نتیجه	فرضیه‌های دسته اول
تأیید نشد	مقایسه پرتفوهای اقلام تعهدی عملیاتی سنتی بالا و نسبی بالا	تأیید نشد.	مقایسه پرتفوهای اقلام تعهدی عملیاتی سنتی بالا و پایین
تأیید نشد	مقایسه پرتفوهای اقلام تعهدی عملیاتی سنتی پایین و نسبی پایین	تأیید نشد.	مقایسه پرتفوهای کل اقلام تعهدی سنتی بالا و پایین
تأیید نشد	مقایسه پرتفوهای کل اقلام تعهدی سنتی بالا و نسبی بالا	تأیید نشد.	مقایسه پرتفوهای اقلام تعهدی عملیاتی نسبی بالا و پایین
تأیید شد	مقایسه پرتفوهای کل اقلام تعهدی سنتی پایین و نسبی پایین	تأیید شد.	مقایسه پرتفوهای کل اقلام تعهدی نسبی بالا و پایین

با توجه به اینکه در این پژوهش فقط فرضیه‌های مربوط به «کل اقلام تعهدی نسبی» تأیید شد، می‌توان آن را معیاری مناسب برای تشکیل پرتفوی به سرمایه‌گذاران و فعالان بازار سرمایه معرفی کرد. تا کنون از این معیار برای تشکیل پرتفوی استفاده نمی‌شود و پژوهش پیش رو برای نخستین بار این استراتژی را به سرمایه‌گذاران معرفی کرده است.

این پژوهش شامل محدودیت‌های زیر بود:

۱. اسلوان (۱۹۹۶) نشان داد با خرید سهام شرکت‌های با اقلام تعهدی پایین و فروش استقراری سهام شرکت‌های با اقلام تعهدی بالا، بازده پوششی با اهمیتی ایجاد می‌شود. مقایسه بازده پوششی پرتفوهای تشکیل شده بر اساس هر یک از استراتژی‌های اقلام تعهدی، می‌توانست این پژوهش را پُرپارتر کند؛ اما بهدلیل عدم وجود فروش استقراری در ایران، انجام این مقایسه امکان‌پذیر نبود.

۲. هدف از پنجک‌بندی داده‌ها، مقایسه بهتر اقلام تعهدی بالا و پایین استراتژی‌ها است. برای این امر، پنجک وسط در هر استراتژی رها شده و دو پنجک بالایی با دو پنجک پایینی با یکدیگر مقایسه می‌شود. در این صورت ۲۰ درصد داده‌ها که در پنجک وسط قرار می‌گیرند بی‌استفاده می‌مانند. این محدودیت با دهک‌بندی داده‌ها تا حدودی قابل حل بود که متأسفانه بهدلیل کم بودن تعداد نمونه، دهک‌بندی داده‌ها عاقلانه به نظر نمی‌رسید.

پیشنهادهای کاربردی

چون در سه استراتژی اقلام تعهدی عملیاتی سنتی، اقلام تعهدی عملیاتی نسبی و کل اقلام تعهدی سنتی، نتیجه کاملاً برخلاف نتایج مطالعات مشابه خارجی و نیز تحلیل‌های نظری است،

می‌توان به سرمایه‌گذاران پیشنهاد کرد که سطوح اقلام تعهدی را تنها معیار تشکیل سبد سهام مدنظر قرار ندهند و در صورت استفاده از استراتژی اقلام تعهدی نیز، پیشنهاد می‌شود استراتژی کل اقلام تعهدی نسبی به کار گرفته شود.

اندازهٔ شرکت و نوع مالکیت نیز از جمله عواملی است که می‌تواند با بازده سهام ارتباط داشته باشد، در این پژوهش بازده با اندازهٔ شرکت تعديل شد، پیشنهاد می‌شود سرمایه‌گذاران به هنگام پیش‌بینی بازده، علاوه‌بر اندازهٔ شرکت، نوع مالکیت شرکت را هم مدنظر قرار دهند. پیشنهاد بعدی به فعالان بازار سرمایه این است که علاوه‌بر تجزیه و تحلیل صورت‌های مالی، به مسائل محیطی و متغیرهای کلان اقتصادی نیز توجه کنند.

پیشنهادهایی برای مطالعات بعدی

۱. اقلام تعهدی به اختیاری و غیر اختیاری تفکیک شوند و سپس به صورت سنتی یا نسبی محاسبه شوند و پس از آن هریک از استراتژی‌ها از دید بازده اضافی با یکدیگر مقایسه شوند.
۲. نمونهٔ پژوهش به شرکت‌های سودده و زیان‌ده تفکیک شود و ارتباط اقلام تعهدی با بازده در هر یک از نمونه‌ها بررسی و با یکدیگر مقایسه شود.
۳. ارتباط استراتژی‌های اقلام تعهدی با تعاریف مختلف رشد (از جمله افزایش در دارایی‌های عملیاتی یا متوسط رشد فروش سه سال اخیر) مورد بررسی قرار گیرد.
۴. کیفیت اقلام تعهدی سال - شرکت‌های حاضر در پرتفوی‌های تشکیل‌شده بر اساس هر یک از استراتژی‌ها مورد بررسی و مقایسه قرار گیرد. به گفتهٔ دیگر، بررسی شود که کدام استراتژی می‌تواند سال - شرکت‌های با اقلام تعهدی باکیفیت‌تر را انتخاب کند.
۵. ارتباط استراتژی‌های مختلف اقلام تعهدی و پدیده بازگشت به میانگین در مورد قیمت سهام بررسی و تحلیل شود.

منابع

آر. کینیر، پ؛ گری، ک. (۱۳۸۱). کتاب آموزشی SPSS10 مترجم فتوحی اردکانی، ا. تهران: انتشارات شایگان.

اسلامی بیدگلی، غ؛ سارنج، ع. (۱۳۸۷). انتخاب پرتفوی با استفاده از سه معیار میانگین بازدهی، انحراف معیار بازدهی و نقدشوندگی در بورس اوراق بهادار تهران. بررسی‌های حسابداری و حسابرسی، ۱۵ (۵۳): ۱۶-۳.

خواجی، ش.، ناظمی، ا. (۱۳۸۴). نقش اقلام تعهدی در تشریح و تحلیل کیفیت سود. برسی‌های حسابداری و حسابرسی، ۴۰(۲)، ۴۰-۲۵.

رسائیان، ا.؛ حسینی، ا. (۱۳۸۷). رابطه کیفیت اقلام تعهدی و هزینه سرمایه در ایران، برسی‌های حسابداری و حسابرسی، ۱۵(۵۳)، ۸۲-۶۷.

فخاری، ح.؛ تقوی، ر. (۱۳۸۸). کیفیت اقلام تعهدی و مانده وجه نقد. برسی‌های حسابداری و حسابرسی، ۵۷(۵۷)، ۸۴-۶۹.

قائی، م.؛ لیوانی، ع.؛ دهبرگی، س. (۱۳۸۷). کیفیت سود و بازده سهام شرکت‌ها. برسی‌های حسابداری و حسابرسی، ۱۵(۵۲)، ۸۸-۷۱.

نوروش، ا.، ناظمی، ا.، حیدری، م. (۱۳۸۵). کیفیت اقلام تعهدی و سود با تأکید بر نقش خطای برآورد اقلام تعهدی، برسی‌های حسابداری و حسابرسی، ۱۳(۴۳)، ۱۶۰-۱۳۵.

Balsam, S., Krishnan, J. and Yang, J. (2003). *Auditor industry specializations and earning quality*. Auditing, 22(2): 71-97.

Barber, B., Lyon, J. and Tsai, C. (1999). Improved methods for tests of long-run abnormal stock returns. *The Journal of Finance*, 54 (2): 165–201.

Battalio, R., Lerman, A., Livanat, J., Mendengall, R. (2012). Who, if anyone, react to accrual information?, *Journal of Accounting and Economics*, 53(1-2):205-224.

Cheng, C.S., Hollie, D .(2008). Do core and non-core cash flow from operations persist Differentially in predicting future cash flows? *Rev Quant Finan Acc*, 31(1):29-53.

Cohen, D. & Lys, T. (2006). Weighing the evidence on the relation between external corporate financing activities, accruals and stock returns. *Journal of Accounting and Economics*, 42(1-2): 87–105.

Dechow, M. P., Ge, W. (2006). The persistence of earnings and cash flows and the role of special items: implications for the accrual anomaly.*Review Accounting Studies*, 11(7): 253-296.

Dechow, P. and Dechow, I. (2002). The quality of accruals and earnings: the role of accrual estimation errors. *The accounting review*, 77(Supplement): 35-59.

Dopuch, N., Seethamraju, C., Xu, W. (2010). The pricing of accruals for profit and loss firms. *Review of Quantitative Finance and Accounting*, 34 (4): 505-516.

Fairfield, P.M., Whisenant, S., Lombardi Yohn, T. (2003). Accrued earnings and growth: implications for future profitability and market mispricing, *the accounting review*, 78 (1): 353-371.

- Finger C. A. (1994). the Ability of Earnings to Predict Future Earnings and Cash Flow”, *Journal of Accounting Research*, 32(2): 210-23.
- Hafzalla, N., Lundholm, R., Van Winkel, M. (2011). Percent accruals, *The accounting Review*, 86(1): 209-236.
- Hardouvelis, G., Papanastasopoulos, G., Thomakos, D. and Wang, T. (2010). External financing, growth and stock returns. *European Financial Management*, 18 (5): 790-815.
- Kewei, How. (2007). The accrual anomaly: risk or mispricing? www.erim.eur.nl/events.
- Myers, J., Myers, L. and Omer, T. (2003). Exploring the term of the auditor-client relationship and the quality of earnings: A case of mandatory auditor rotation?. *The accounting Review*, 78 (3): 779-799.
- Neill, J.D., Schaefer, T.F., Bahnsen, P.R. and Bradbury, M.E. (1991). The usefulness of cash flow data: a review and synthesis. *Journal of Accounting Literature*, 10 (2):117-150.
- Papanastasopoulos, G., Thomakos, D., Wang, T. (2011). Accruals and the Performance of Stock Returns Following External Financing Activities. *The British Accounting Review*, 43 (3): 214-229.
- Richardson, S., Sloan, R., Soliman, M. and Tuna, I. (2005). Accrual reliability, earnings persistence and stock prices. *Journal of Accounting and Economics*, 39 (3):437-485.
- Shi, L. and Zhang, H. (2007). *Can the earnings fixation hypothesis explain the accrual anomaly?*. *Review of Accounting Studies*,17(1):1-21.
- Sloan, R. (1996). Do stock prices fully reflect information in accruals and cash flows about future earnings? *The Accounting Review*, 71(3): 289-315.
- Teoh, S.H, Welch, I. and Wong, T. (1998). Earnings management and the long run market performance of initial public offering. *The journal of finance*, 53 (6):1935-1974.
- Xu, R. Z., Lacina, M.J. (2009). Explaining the accrual anomaly by market expectations of future returns and earnings, *Advances in Accounting. Incorporating Advances in International Accounting*, 25 (2):190-199.